

ΟΙ ΓΛΑΡΟΙ

Οι γλάροι, ζωές ανήσυχες και παραύστερα τριχιές, άσήμαντες δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ γενοῦν και χαθοῦν, στὸ γύρω και σκοτάδι. Ἐκεῖ, ιδέες μόνον, πιθανὸν θὰ τριγυροῦν, ἐκτὸς ἂν σκιές πλησιάσουν και μᾶς παρουσιάσουν, τὸ αἶνιγμα τῶν ιδιῶν τους ἐπιθυμιῶν σὰν και νὰ ἦταν ἔξαφνα δικές μας.

Γλάροι πολλοὶ πετοῦν και εἰς τὲς θάλασσές μας ζητοῦν τῆς ἀκατάληπτης ἐπιθυμίας τὸ ὄνομα ποῦ φῶς, ἂν εὔρεθῆι κάθε σπασμωδικὸ ἀπὸ τὸ πέταγμα μας θὰ ἀφαιρέσει.

ΕΜΕΙΣ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Μέσα εἰς τὴν καράφα κοιμισμένο τρέμει τὸ νερό, και ἡ σιγή, τοῦ ἄδειου δωματίου σιωπῇ σκορπιέται, ἄπειρη. Νά! Νά! ἐκεῖνο τὸ ξεδίπλωμα τοῦ οὐρανοῦ, ποῦ πλέει στὴ γαλήνη.

Τὰ χάρδια ἀπόψε ἄς συρθοῦνε· μόνα. Ὡ γλυκά....

Οἱ παρελάσεις τῶν λιτανιῶν, ὕμνοι και ψαλμοί, ἀόρατες διαβαίνουν, καπνός, φεύγουν και ξετυλίγονται οἱ κινήσεις, νοητές, δῶρα τῆς χάριτος τῆς ἀνυπαρξίας.

Ὡ φίλη σκιά! πλησίασε μετάξι....

Ἀμφιβολία τοῦ ἀγγίγματος τῶν παρειῶν, οἱ χλιαρὲς ἀναπνοές, μιὰ δειλινὸ ἀτμόσφαιρα θυμίζουν. Ἐνωσι; Εἰκασίας. Ἐξατημημένα μῦρα τῆς αἰωνιότητος, ὧ σεῖς ρυθμοὶ τοῦ μετεώρου...

Ἄς παραδοθοῦμε. «Ἐμεῖς ὁ χρόνος».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ποιός ξεύρει ; Ίσως ταξιδεύσαμε στην Κίνα τουλάχιστο χθές βράδυ.

Στὲς ὄχθες μίας λίμνης ἦταν : ἓνας κῆπος, κ' ἓνα σπῆτι χαμηλὸ μὲ στέγη, κόκκινη καὶ κυρτή.

Ἦμεθα ὄρθιοι στὴ βεράντα, τὴ ξύλινη μὲ τὶς κολόννες, ὅπου ἀνέβαιναν καὶ ἀνθίζαν γιασεμιά, κίτρινα, γαλανά.

Ὁ ἥλιος ἔδνε. Εἰς τὸν ὄρτζοντα τὸν μενεξέ, φαίνετο πρὸ παντὸς ἓνα καλάμι, μακρὸ μακρὸ καὶ ὁ ψαρᾶς του, μαύρη καὶ καθισμένη σκιά.

Ἐπάνω στὰ νερὰ γλυστροῦσε κ' ἤρχετο μιὰ βάρκα στὴ στέγη της ἀπὸ μπαμποῦ, ἦταν πολλὰ, παραπολλὰ χρυσάνθεμα πλεγμένα. Ἡ βάρκα ἦτανε γιὰ μᾶς. « Ἀπόψε » σοῦ εἶπα, « ἐπάνω στὸν ἦχο τῶν σταγόνων τῶν κουπιῶν, ἐγὼ καὶ τὸ φεγγάρι θὰ σοῦ τραγουδήσομε κ' οἱ δύο μᾶς, — τὸ κόκκινο ἰδιαίτερο τῶν ἰδικῶν σου παρειῶν ».

Γ. Α. ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Πᾶνε κάμποσα χρόνια πού ὁ Μίμης Παπαδημητρίου μὲ κάλεσε στὸ ἐργαστήρι του στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ μοῦ δείξει μερικὲς του σπουδές. Ὅλη του ἡ δουλειὰ ἔδειχνε ἓνα τεχνίτη εὐσυνείδητο καὶ μὲ ἀντιλήψεις ξένες ἀπὸ κάθε ἐπίδραση. Ἐφύγα τότε μὲ τὴν ἐντύπωση πὼς μιὰ μέρα θὰ πήγαινε μπροστά.

Μιὰ ἐπιθυμία μου ἀπὸ καιρὸ νὰ γνωρίσω τὴν Αἴγυπτο, πού στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης σημειώνει κι' αὐτὴ ἓνα ἀπτοὺς σπουδαίους σταθμούς, μὲφερε στὴν Ἀλεξάνδρεια ἡ χαρὰ μου ἦταν μεγάλη σὰν ἔμαθα πὼς στὴν Ἑλληνικὴ